

Στη μάχη των εντυπώσεων και ο Ληθαίος!

Από τον Κώστα Γκούμα

Χρόνια τώρα, μαζί με ορισμένους επισημονικούς φορείς ζητάμε να γίνουν και έργα συγκέντρωσης των χειμερινών απορροών περιμετρικά της Θεσσαλίας (στη λεκάνη του Πηνειού) για την αντιμετώπιση του υδατικού προβλήματος.

Και είναι μεν εύλογο οι πολίτες με τους φορείς τους να επιμένουν σε αυτό που γνωρίζουν καλύτερα, δηλαδή τις αποσπασματικές διεκδικήσεις έργων (χωρίς ανάλογη τεκμηρίωση) για την περιοχή τους, αλλιώς δεν είναι αποδεκτό το 2020, μια Περιφέρεια όπως η Θεσσαλία, να μην διαθέτει ένα master plan για τα αναγκαία υδατικά έργα που θα έπρεπε να είναι σε μια λίστα διεκδίκησης από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, ώστε να μπορούν στο μέλλον να ενταχθούν, να χρηματοδοτηθούν (από ευρωπαϊκά ή άλλα προγράμματα) και κάποτε να υλοποιηθούν και να ανακουφίσουν τα υδατικά ελλείμματα του κάμπου της Θεσσαλίας.

Την αφορμή για τον σημερινό προβληματισμό, μας έδωσε η προβολή μιας είδησης για τη συνέχιση ενός έργου, σε μια περίοδο που τα πρόσφατα συμβάντα με τις πλημμύρες στη περιοχή μας, απέδειξαν την τεράστια έλλειψη υδατικών υποδομών.

Η είδηση αυτή που προβάλλεται αποσπασματικά, χωρίς τις απαιτούμενες πληροφορίες για μια ολοκληρωμένη εικόνα του έργου, το συνολικό κόστος του, τον χρόνο ολοκλήρωσης και λειτουργίας του και γενικά όσα στοιχεία χρειάζονται για να ενημερωθούν οι πολίτες για τη χρησιμότητά του. Ακόμη και σε εμάς, που παρακολουθούμε εδώ και χρόνια όλα σχεδόν τα υδατικά έργα της Θεσσαλίας, προκαλεί εύλογες απορίες.

As δούμε κάποια στοιχεία:

Το έργο με γενικό τίτλο «Φράγμα Ληθαίου Τρικάλων» εντάχθηκε στο Β΄ ΠΕΠ Θεσσα-

λίας (2000-2006) με φορέα υλοποίησης την ΔΕΚΕ Περιφέρειας Θεσσαλίας (κρατική αποκεντρωμένη Περιφέρεια).

Δημοπρατήθηκε με προϋπολογισμό 10.885.000 ευρώ και οι εργασίες του ξεκίνησαν στις αρχές του 2000.

Μετά τη λήξη του Β΄ ΚΠΣ το 2001, το έργο εντάχθηκε στο Γ΄ ΚΠΣ και οι εργασίες συνεχίστηκαν με δύο συμβάσεις ύψους 7.390.996 ευρώ και 996.000 ευρώ.

Κύριος του έργου, ήδη από το 2013 μέχρι και σήμερα, είναι πλέον η αιρετή Περιφέρεια Θεσσαλίας και σύμφωνα πάντα με τα δημοσιεύματα στην ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (20/2/2020, 17/7/2019, 3/6/2017, 9/2/2016, 3/7/2013), ανέλαβε όλες τις διαδικασίες ολοκλήρωσής του, δηλαδή τη χρηματοδότηση, τις δημοπρατήσεις και την επίβλεψη - παρακολούθηση των εργασιών (με δύο συμβάσεις ύψους 1.950.000 ευρώ και 1.300.000 ευρώ).

Το έργο αυτό με όγκο ταμίευσης 2.600.000 κ.μ. νερού, κατατάσσεται στα λεγόμενα «μικρά» έργα και η κατασκευή του συνεχίζεται επί 20 χρόνια (!) χωρίς να έχει ολοκληρωθεί ακόμη (στα τέλη του 2020).

Μήπως τελικά χρειάζονται κάποιες εξηγήσεις για το χάλι αυτό;

Αντί να δίνονται στα ΜΜΕ αποσπασματικά νούμερα για επιμέρους εργασίες, as μας ενημερώσει κάποιος ποιος είναι ο συνολικός αναθεωρημένος προϋπολογισμός του έργου και πόσο τελικά θα στοιχίσει στον Έλληνα φορολογούμενο, η άρδευση των 6.000 στρεμμάτων (και όχι τα 15.000 που αναφέρει η ανακοίνωση) της περιοχής αυτής των Τρικάλων.

As δεσμευτεί επιτέλους κάποιος αρμόδιος ως προς τον χρόνο παράδοσης και λειτουργίας του ταμιευτήρα, αλλιώς και για το εάν υπάρχει μελέτη και χρηματοδότηση για το αρδευτικό δίκτυο, ώστε να καταστεί λειτουργικό και να φθάσει το νερό στα χω-

ράφια. Με όσα στοιχεία μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε, μέχρι σήμερα έχουν δαπανηθεί περίπου 11.637.000 ευρώ (χωρίς να γνωρίζουμε το ποσό που δαπανήθηκε από το 2000 μέχρι το 2007).

Φαίνεται λοιπόν ότι πρόκειται για ένα ακριβό έργο, που εάν επρόκειτο να κατασκευαστεί σήμερα, δεν θα ήταν στην κορυφή της λίστας διεκδίκησης, έναντι κάποιων πολύ πιο χρήσιμων και αποδοτικών έργων (όπως π.χ. αυτό της Σκοπιάς Φαρσάλων). Και τέλος πάντων με τέτοιους ρυθμούς τι ελπίδες έχουμε να δημιουργηθούν επιτέλους οι αναγκαίες υποδομές στην περιοχή μας; Την ίδια στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά, οι Θεσσαλοί αγρότες - που βιώνουν τα καθημερινά οικονομικά και άλλα προβλήματα -όλο και περισσότερο συνειδητοποιούν τη σημασία των ταμιευτήρων και την ανάγκη πληροφόρησης για το τι γίνεται και με άλλα ημιτελή περιφερειακά έργα, όπως π.χ. το Αγινέρι Ελάσσονας, με αξιόλογο όγκο ταμίευσης και με απορρόφηση (έως σήμερα) πολλών εκ. ευρώ, που παραμένουν «παγωμένα» (ελπίζουμε όχι οριστικά πετάμενα) κεφάλαια από τα πενιχρά δημόσια έσοδα της χώρας μας.

Να θεωρήσουμε άραγε ότι είναι η ώρα, για να απαιτήσουν επιτέλους οι πολίτες της Θεσσαλίας έναν σχεδιασμό υλοποίησης υδατικών έργων, που θα βασίζεται σε ιεραρχημένα και αντικειμενικά κριτήρια και θα είναι αποδεκτός από την αυτοδιοίκηση και την κεντρική διοίκηση;

As το ελπίζουμε!

* Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος, πρ. Δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε.